

Mette Marie Ydes 8. marts-tale

Taler

Mette Marie Yde
Direktør i Danner

Dato

8. marts 2026

Sted

Foran Danner, Nansensgade 1,
1366 Kbh K

1 Kære alle sammen.

Vi står her i dag, fordi der er kampe, vi nægter at give slip på.
Vold mod kvinder og børn er ikke en privat sag.

5

Det er et samfundsproblem, vi nægter at acceptere.
Og vi ved, at fremskridt ikke kommer af sig selv.

De kommer, når vi stiller os frem, samlet, og siger højt: nok er nok.

10 Derfor står vi her i dag. For kampen er ikke slut.

Og vi har ikke tænkt os at give op.

For lad os være ærlige:

15 Der er stadig lang vej igen.

Vi står midt i en valgkamp.

Mens politikere bruger tid på at banke på døre, låser kvinderne dørene i deres
20 hjem - af frygt for volden.

Mens politikerne kæmper om at råbe højest i debatter, hvisker kvinder i
telefonen: "Han må ikke høre, jeg ringer."

25 Og det er dér, jeg spørger:

Hvem beskytter vi, når det virkelig gælder?

Hvem prioriterer vi, når valgplakaterne er pillet ned igen?

Og hvem står alene, hvis vi ikke tør handle?

30

For om få uger – den 24. marts – går Danmark til valg.

Og et valg handler ikke kun om politiske kampe og partifarver.

- 35 Det handler om, hvilke værdier vi sammen vil stå på -
og hvem, vi mener, der har brug for vores beskyttelse.

For virkeligheden er den her:

- Hvert år udsættes 118.000 kvinder i Danmark for fysisk eller psykisk
40 partnervold.

118.000.

Det er ikke uheldige undtagelser.

Det er ikke enkeltsager.

- 45 Det er hverdagen for alt for mange.

Og det har det været i alt, alt for mange år.

Derfor siger vi det ligeud: Danmark står i en national nødsituation.

- 50 Andre lande har allerede sagt det højt: I England kalder man drab og vold mod
kvinder en national emergency.

I Norge og Spanien har man indført ambitiøse, langsigtede, nationale strategier.

- 55 Danmark kan – og skal – gøre det samme.

For vi kan rykke noget, når vi vil.

Bare det seneste år

- 60 Er ordningen med omvendt fodlænke trådt i kraft – og blevet udvidet.
Danners ambulante samtaleforløb “Sig det til nogen” har fået stabile midler, så
flere kvinder kan få hjælp hurtigere.
Der er kommet en national handleplan mod vold mod børn.
Og så har politikerne - endelig - besluttet at nedsætte en
65 partnerdrabskommission.

Det skete kun, fordi vi – og mange andre - pressede på.

Fordi politikerne lyttede.

70 For forandringer sker, når vi insisterer.

Men vi er ikke i mål.

Jeg møder kvinder hver eneste kvinder, der lever med vold.

75

Og jeg kan sige jer: Volden ændrer måske form - men den stopper langt fra altid, når forholdet gør.

Forleden talte jeg med en kvinde, som sagde til mig:

80

“Jeg vidste godt, at han kunne slå.

Men jeg vidste ikke, at han kunne ødelægge mig uden at røre mig.”

Hun havde forladt ham. Hun havde gjort alt, hvad hun kunne.

85

Og alligevel begyndte volden igen - i en ny form:

Opkald til hendes chef.

Lån optaget i hendes navn.

90

Falske anmeldelser.

Rygter.

Og systemet, der blev brugt som våben.

“Jeg troede, jeg slap væk den dag, jeg gik,” sagde hun.

95

“Jeg havde aldrig forestillet mig, hvor svær kampen på den anden side kan være.”

Det er fortsættelsesvold.

Og det er stadig en blind vinkel i Danmark.

100

Sidste år blev 16 kvinder dræbt – mindst ni af en partner eller tidligere partner.

Det er ikke bare uheldige skæbner.

Det er systemsvigt.

105

Og når vi taler om vold mod kvinder, taler vi aldrig kun om Danmark.

De mønstre, der lukker munde, smadrer skæbner og ødelægger liv, er globale.

- 110 I Iran står kvinder og børn i epicentret af en konflikt, der lige nu er ved at udvikle sig til en af de mest alvorlige kriser i nyere tid. Missilangreb, luftbombardementer og eskalerende vold sender rystelser gennem hele Mellemøsten og gør fremtidsudsigterne dystre og usikre.
- 115 Og i Afghanistan har Taleban nu skrevet direkte ind i loven, at mænd må slå kvinder og børn, så længe volden ikke giver knoglebrud. Det står simpelthen sort på hvidt, at vold mod kvinder og børn er i orden.
- Og tilbageslag rammer også lande, vi deler værdier med.
- 120 Selv i USA ser vi også rettigheder blive rullet tilbage – et samfund, som ellers var bygget på stærke frihedsidealer.
- Det viser os, at intet er garanteret. Ikke engang i stærke demokratier.
- 125 Når konflikter eskalerer i Mellemøsten, Ukraine eller Sudan, er det kvinder og børn, der bærer byrden:
De mister hjem.
De mister sikkerhed.
- 130 De mister retten til deres egen krop.
- Og imens blæser der en global antifeministisk bølge som en iskold modvind.
- De kræfter, der forsøger at begrænse kvinder, risikerer at blive stærkere, når
- 135 verden er urolig.
- Og hver gang normer bliver svækket globalt, flytter det grænser for, hvad der bliver accepteret herhjemme.
- 140 Det mærker de kvinder, jeg taler med, også.
- Derfor skal vi i Danmark gå forrest.
- I morgen rejser jeg til FN's kvindetopmøde i New York.
- 145 For her mødes kvinder, aktivister og regeringer fra hele verden om én ting:

At kræve mere frihed og ligestilling for kvinder.

Mere retfærdighed.

150 Bedre beskyttelse.

Og hver gang jeg står dér - i et virvar af kvinder fra Iran, Afghanistan, Ukraine og USA – kvinder der har mistet alt, og kvinder der nægter at give op – så bliver én ting krystalklar:

155

Vi kæmper den samme kamp.

Vores sprog er måske forskelligt.

Vores virkelighed er forskellige.

160

Men frygten ligner hinanden.

Modet ligner hinanden.

Håbet ligner hinanden.

165 Og de værdier, vi kæmper for ude i verden, er de samme værdier, vi skal stå på herhjemme.

Derfor er valget den 24. marts ikke bare en dato i kalenderen.

Det er det øjeblik, hvor Danmark viser, hvem vi er – her, såvel som ude i verden.

170

Det er her, vi kan sige:

Vi accepterer **ikke**, at 118.000 kvinder udsættes for partnervold hvert år.

Vi accepterer **ikke**, at kvinder bliver dræbt, fordi de er kvinder.

175 Vi accepterer **ikke**, at børn bliver reduceret til statister i deres eget liv.

Hvis man vil lede Danmark, skal man tage vold mod kvinder og børn alvorligt.

Ikke bare i ord – men i handling.

180 Og Danners ambition er klar: Vi har brug for en national, langsigtet strategi mod kønsbaseret vold, der samler forebyggelse, opsporing, beskyttelse, efterværn og systematisk data.

Det er ikke nok med en fire-årig handleplan.

185

Vi skal turde være ambitiøse og tænke langsigtet. Vi skal forebygge, og vi skal opspore.

Vi skal uddanne fagfolk, så volden opdages i tide.

190 Og vi skal bryde tabuer og tavshed med oplysning i hele samfundet.

Når volden sker, skal hjælpen være der med det samme.

Hjælp uden ventetid.

Sikre krisecentre med høj voldsfaglig viden, hvor også børn har egne rettigheder.

195

Og efter volden skal der være en vej videre.

Rådgivning, støtte - og viden, der kan gøre hjælpen bedre næste gang.

For uden viden og systematisk data, kan vi ikke bekæmpe volden.

200 Det er ikke urimelige krav.

Det er fundamentet for et trygt samfund.

Et samfund, hvor vi beskytter kvinder fra vold, som nedbryder dem fysisk, psykisk, socialt og økonomisk.

205

Vi skal beskytte dem, inden volden får den værste af alle udgange.

Vi skal beskytte børn mod en barndom præget af frygt, skyld og skam.

210 Og mod en fremtid, hvor de selv reproducerer de mønstre, de har lært igennem deres opvækst.

Så jeg spørger jer igen:

Hvem beskytter vi?

215

Den 24. marts får vi muligheden for at svare.

Ikke med overskrifter eller med løfter.

Men med vores stemme.

220 Et samfund måles ikke kun på dets rigdom.

Et samfund måles ikke kun på dets vækst.

Et samfund måles **også** på, hvem det beskytter.

Så lad os sørge for, at Danmark består dén prøve.

Lad os sørge for, at samtalen om en verden fri for vold mod kvinder og børn ikke stopper der.

230 For det er kun i fællesskab, at vi skaber den forandring, ingen af os kan skabe alene.

Lad os gøre det umuligt at ignorere kvinderne og deres børn.

Tak for jeres kamp.

235 Tak for jeres mod.

Og **rigtig** god 8. marts!

Kilde

240 Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

245 8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mettemarie-yde>

250

255

260